

Spørgsmaal, skønt det maa indrømmes, at det er i særlig Grad indenlandst, og Jø-
 llessen af den fælles store Betydning, som
 Sagen kan faa for vort Land, og det, at
 Spørgsmaalet er set under denne Synsvinkel
 fra alle Sider, har væsentlig bidraget
 til den skønne Enighed i Udvalget. Det er
 imidlertid ikke alene den Omstændighed, der
 har bidraget dertil, men ogsaa den, at Ud-
 valget af Tinget synes at være saaledes
 nedsat, at det ikke har savnet de, jeg ind-
 rømmer, særdeles dygtige tekniske og andre
 Kræfter, som et saadant Udvalg behøvede
 for at gennemføre et dygtigt Arbejde, selv
 forudsat Enigheden. Jeg skal ikke nævne
 Navne i Udvalget, men enhver kan slutte
 sig til, hvad jeg mener. Den ærede Ord-
 førers baade skriftlige og mundtlige Arbejder
 have De hørt, og han har jo selv nævnt
 særlig den tekniske Kraft, som Udvalget ikke
 behøvede at søge udenfor sin Midte, men
 havde til sit Brug med stor Beredvillighed
 og Flid. Det har været lykkelige Betingel-
 ser, Udvalget har arbejdet under, baade fordi
 det har haft et fælles Syn paa Sagen og
 en Følelse af vor Pligt lige overfor dette
 Spørgsmaal — saa meget mere som det
 udenlandste Spørgsmaal. Nordjofanalen,
 rykker nærmere og nærmere sin Løsning —
 og fordi i alt Fald mange have staaet fri
 og uinteresserede i Spørgsmaalet: Frihavne
 eller ikke Frihavne, saa at de ikke ere komne
 i Kollision eller Strid med deres egne In-
 teresser, fordi de ikke have Interesser i Kø-
 benhavns Havn eller Frihavnen. Men nu
 ligger det saaledes for; og der er kun et
 Spørgsmaal, forekommer det mig, som Mi-
 nisteren og Ordføreren have forskjellig Me-
 ning om — jeg skal ikke videre omtale dette
 Spørgsmaal, det var om Stillingen med
 Hensyn til Afgiften i Frihavnen. Det kan
 være muligt, at der kan være noget at rette,
 det ligger jo udenfor Betænkningen, men al-
 mindelig set, blive vi nok enige med den
 højt ærede Minister i den Betragtning, at
 en Frihavn maa vi ikke forlange sat i alle
 mulige smaa Henseender under samme Synsvinkel
 som en almindelig indenlandst Havn,
 heller ikke Københavns Havn.

Det er saaledes, som det er gaaet i
 dette Udvalg, at jeg kunde ønske, at enhver
 Forhandling foregik her i Salen, og naar
 der da ikke opnaaedes Enighed, efter at de
 forskjellige Lovgivningsmagter havde benyttet
 deres Kræfter, dem de sidde inde med, ved
 Folkets Valg, til paa bedste Maade at faa
 dygtigt Arbejde med Hensyn til, hvad de
 ville have fremmet, da lod det gaa, til man
 atter saas, og til den offentlige Mening
 havde drøftet Sagen, og indtil de, der havde

arbejdet specielt deri, vare komne til større
 Klarhed over Tingene og over deres Uover-
 ensstemmelse. Jeg har levet i den Opfat-
 telse af hele Udvalgets Arbejde, at denne
 Sag indtil Dato, indtil fornylig stod ube-
 smittet af Udentingsrumlerier og Sammen-
 rottelser. Imidlertid hører jeg nu, og ser
 jeg nu i disse Dage, at man ikke vil til-
 skrive Tingets Udvalgs dygtige Arbejde og
 Ministerens forstandige Smødefkommen for i
 Enighed at fremme dette udenlandst-inde-
 landste Spørgsmaal det opnaaede Resultat,
 man vil henføre Gennemførelsen til en
 Sammenrottelse udenfor de konstitutionelt
 fungerende Institutioner til denne Sags
 Fremme. Jeg skal ubtale, at jeg har ikke
 ventet denne Besudling og Bestemmelse af et
 saa dygtigt og saa loyalt Arbejde, og jeg
 vil nedlægge en Protest mod, at den Slags
 Finare faa med dette Spørgsmaals Løsning
 til Dato og fremtidig at gøre; thi jeg tror,
 at den Betsignelse, der kan ligge i, at denne
 Sag fremmes paa den Maade, paa hvilken
 det er nævnt af den ærede Ordfører, at den
 hidtil er blevet fremmet, den bliver snarere
 til Forhandelse, naar andre uvedkommende
 blande sig ind i Spørgsmaalet og ville rafte
 den konstitutionelle ordentlige Gang ud i
 den samme Besudling, som andre Ting ere
 blevne underkastede. Det har jeg kun villet
 tillade mig for mit Vedkommende at sige, at
 jeg har ikke været med til ved denne Sags
 Behandling paa nogen Maade at ræfte
 Finger til andre Bevægelser og ej heller
 paa nogen Maade kan gaa ind paa, at andre
 paa ukonstitutionel Vis fremmede Bevægelser
 faa nogen som helst Finger med i Spillet her.

Bønssøfte: Jeg kan ikke nægte,
 at jeg har været en vis hefteden Tvivl,
 om denne Sag virkelig er til Gavn og
 Fordel for Landet eller ej. Jeg kan ikke rig-
 tig faa i mit Hoved, at der saa at sige er
 nogen i hele vort Samfund, der vil faa
 Fordel af den. Maaſte det ikke er rigtigt,
 og maaſte det stammer fra Mangel paa Ind-
 sigt hos mig — det skal jeg villig indrømme
 er muligt — men jeg tror fuldt og fast, at
 der er ingen Provindsbyer, som vil faa
 nogen Fordel ud af den, og hvad Køben-
 havn angaar, tænker jeg mig, at det vil kun
 blive enkelte større handlende, der ville faa
 Fordel deraf, og det er vist ikke mange.
 Saaledes stiller det sig for mig og har stillet
 sig hele Tiden, men desuagtet har jeg ikke
 turdet være med til at modsætte mig Sagen,
 da jeg har mærket, at der ikke alene her i
 Udvalget og her i Salen, men trindt om i
 Landet har været stor Interesse oppe for
 at faa denne Sag fremmet. Men trods